

De Vlaamse regering maakt begrotingskeuzes, maar zijn het de juiste?

2012/41

26 | 09 | 2012

 MENSEN

 WELVAART

 BESCHERMING

Ivan Van de Cloot
Hoofdeconoom
Itinera Institute

De Vlaamse regering is geland met een begroting waarin echte keuzes worden gemaakt. Dat betekent dus dat er onvermijdelijk winnaars en verliezers die zich na de Septemberverklaring opmaken om alsnog druk te proberen uit te oefenen bij de regeringspartijen. De drukkingsgroepen putten wellicht nog schaarse hoop om één en ander bij te sturen uit het feit dat er nog geen gedetailleerde cijfers beschikbaar werden gesteld. Dit vormt toch wel een smet op het blazoen van een regering die krachtadig wil zijn. De oppositie wordt daardoor immers veroordeeld om eerder oppervlakkig te reageren met een aantal slogans. Maar worden die cijfers binnen een aantal dagen niet alsnog vrijgegeven? Wel, maar wie maalt daar dan nog om?

De vorm

Ik denk dat het een vaststelling is die wel meer waarnemers maken dat het maatschappelijk debat de voorbije jaren veranderd is. Onderzoekers hebben een mooie kluif aan de vraag of de sociale media determinerend zijn voor de versnelling van het debat. Niet zelden word je wakker met een nieuw thema van de dag wat enkele dagen later al als versleten wordt beschouwd. Hoeveel aandacht zal dus zelfs binnen een luttele drie dagen nog aan

de Vlaamse begrotingsdiscussie worden gespendeerd?

De inhoud

Minister-president Kris Peeters sprak gisteren in zijn Septemberverklaring bijna uitsluitend over de bevoegdheden waaraan extra middelen werden toegekend. Het is dan wel essentieel dat in tijden van economische crisis ook precies blootgelegd wordt vanwaar de extra middelen komen. Het kan logisch lijken dat er vooral het mes gezet wordt in het annuleren van gepland nieuw

“

Schrappen van gepland nieuw beleid klinkt logisch. Vraag is echter of er geen oud beleid is dat beter geschrapt wordt

”

beleid zoals de kindpremie, de maximumfactuur in de thuiszorg en innovatie. Dat vertrekt echter vanuit een erg politieke logica. Feitelijk zou men de relatieve verhouding tussen de maatschappelijke baten en kosten van die nieuwe opties moeten vergelijken met ander bestaand beleid. Uit dergelijke diepgaande analyse zou perfect kunnen blijken dat het beter is om wel te gaan voor meer middelen voor innovatie of thuiszorg terwijl er als compensatie gesneden wordt in huidig beleid dat minder maatschappelijke toegevoegde waarde creëert.

Dit zou een stap zijn in de richting van wat men zero-based budgeting (ZBB) noemt en wat waarbij men afstapt om als referentiepunt het bestaande budget te nemen. In plaats van enkel te discussiëren over de mogelijke indexering van uitgaven en inkomsten van vorig jaar, houdt dit in dat men alle begrote uitgaven dient af te wegen en te verantwoorden, niet alleen de veranderingen. Toegepast op de gehele begroting is dergelijke praktijk vandaag niet realistisch maar toch vinden dergelijke principes wel ingang in bepaalde subdomei-

nen zoals bij onderdelen van de gezondheidszorg. Tussen droom en daad stonden in het gedicht van Willem Elsschot zowel praktische bezwaren als wetten in de weg. Het is dan alvast een verschil dat inzake overheidsfinanciën ook vaak veel praktische bezwaren in de weg staan maar men het voordeel heeft dat de politiek zelf kan zorgen voor andere wetten.

Ivan Van de Cloot

Hoofdeconoom Itinera Institute

Voor duurzame economische groei en sociale bescherming.

ONAFHANKELIJKE DENKTANK

KLARE IDEEËN, KLAAR VOOR ACTIE

Itinera Institute VZW

Leopold II Laan 184d B-1080 Brussel

T +32 2 412 02 62 - F +32 2 412 02 69

info@itinerainstitute.org

www.itinerainstitute.org

Verantwoordelijke uitgever: Marc De Vos, Directeur